

ATLANT

Janez Menart

Težka je moja beseda.
Težja, vse težja bo,
ker mi pritiska pero
beda.

Duša je lajdra s cest,
ki se še včasih zasanja,
ki pa vsak hip jo preganja
vest.

Duh je pohabljen heroj,
črno-blesteč kot gavran,
ki se cedi mu iz ran
gnoj.

S škripci kaljenih besed
rad bi si dvignil tême,
rad bi odvrigel breme —
svet.

Toda nad hrbtom je bič:
onstran tega sveta
ni ne nebes, ne peklá —
nič!

Sredi palač in beznic
pa je ves prostor prazen;
v njem ni ničesar, razen
vic...

Ko me pogoltne noč,
dajte mi pravo ime —
ali besedo: srce
ali
MOČ.